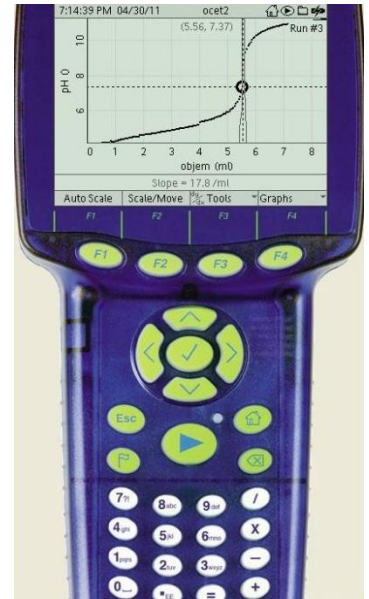

Bod

duben 2011

vzpomínky na zimní radovánky a další zajímavosti ze života GF

Lyžák sekunda

Přechod Jizerek

Banff a Buchan College 2

Projektový den - PASCO

Švýcarsko aneb Ich verstehe nicht....

f1: $y = \frac{37}{2}(x-4.3)^2 + 5.9$	Df = $\langle 4.3; 6.27 \rangle$
f2: $y = \frac{117}{150}(x-4.3)^2 + 5.9$	Df = $\langle 4.3; 5.9 \rangle$
f3: $y = \frac{130}{150}(x-5.16)^2 + 6.7$	Df = $\langle 5.16; 6.93 \rangle$
f4: $y = \frac{13}{5}(x-9.15)^2 + 9.19$	Df = $\langle 8.15; 13.3 \rangle$
f5: $y = \frac{5}{10}(x-19.8)^2 + 9.6$	Df = $\langle 9.18; 6 \rangle$
f6: $y = \frac{50}{100}(x-10.6)^2 + 10.4$	Df = $\langle 6.9; 10.7 \rangle$
f7: $y = \frac{10}{20}(x-10.7)^2 + 7.4$	Df = $\langle 11.5; 12.5 \rangle$
f8: $y = \frac{3}{5}(4x-12.5)^2 + 6.15$	Df = $\langle 12.5; 15.6 \rangle$
f9a: $y = -\frac{5}{2}(x-15.6)^2 + 7$	Df = $\langle 15.6; 18.4 \rangle$
f9b: $y = \frac{5}{2}(x-18.4)^2 + 6.1$	Df = $\langle 15.5; 16 \rangle$
f11: $y = -\frac{40}{2}(x-4.2)^2 + 9.8$	Df = $\langle 15.5; 16 \rangle$
f12: $y = -\frac{70}{20}(x-9.5)^2 + 9.9$	Df = $\langle 15.1; 16.5 \rangle$
f13: $y = \frac{40}{20}(x-11.2)^2 + 12.3$	Df = $\langle 10.5; 14.7 \rangle$
f14: $y = \frac{6}{5}(x-11.7)^2 + 12.3$	Df = $\langle 11.7; 18.7 \rangle$
f15: $y = -\frac{125}{9}(x-16.7)^2 + 10.7$	Df = $\langle 16.5; 18 \rangle$
f16: $y = \frac{15}{15}(x-18.7)^2 + 8.3$	Df = $\langle 17.7; 18.7 \rangle$
f17: $y = \frac{25}{32}(x-18)^2 + 7.5$	Df = $\langle 18; 19.4 \rangle$
f18: $y = \frac{45}{2}(x-11.5)^2 + 7$	Df = $\langle 10.6; 11.5 \rangle$
f19: $y = \frac{50}{10}(x-21.6)^2 + 11.5$	Df = $\langle 21.1; 21.6 \rangle$
f20: $y = \frac{250}{250}(x-23.8)^2 + 9$	Df = $\langle 21.6; 23.8 \rangle$
f21: $y = -10(x-21.6)^2 + 9.9$	Df = $\langle 21.6; 21.6 \rangle$
f22: $y = \frac{35}{133}(x-23)^2 + 8.4$	Df = $\langle 21.4; 23 \rangle$
f23: $y = \frac{44}{11}(x-20.8)^2 + 8.3$	Df = $\langle 16.2; 20.8 \rangle$
f24: $y = \frac{22}{5}(x-9.5)^2 + 9.9$	Df = $\langle 8.8; 9.5 \rangle$
f25: $y = -3x + 5.43$	Df = $\langle 15.8; 16.5 \rangle$
f26: $y = \frac{45}{55}(x-15.1)^2 + 4.4$	Df = $\langle 14.1; 16.5 \rangle$
f27: $y = -0.2x + 10.6$	Df = $\langle 11; 14.7 \rangle$
f28: $y = \frac{1}{30} + \frac{451}{10}$	Df = $\langle 10; 11.1 \rangle$
f29: $y = 30(x-10)^2 + 41.7$	Df = $\langle 10; 10.6 \rangle$
f30: $y = \frac{25}{25}(x-8.2)^2 + 4$	Df = $\langle 8; 10 \rangle$
f31: $y = 0.5x + (-22.7)$	Df = $\langle 8; 10 \rangle$
f32: $y = \frac{35}{25}(x-5.6)^2 + 6.7$	Df = $\langle 5.6; 8.2 \rangle$
f33: $y = \frac{2}{2}(x-10.6)^2 + 4.4$	Df = $\langle 10; 11.1 \rangle$
f34: $y = \frac{12}{25}(x-11.2)^2 + 4.4$	Df = $\langle 11.2; 11.7 \rangle$
f35: $y = -43x + 117.4$	Df = $\langle 11.2; 11.7 \rangle$
f36: $y = -5x + 19.3$	Df = $\langle 9.1; 9.8 \rangle$
f37: $y = -5x + 0.2$	Df = $\langle 9.5; 10 \rangle$
f38: $y = -3x + 5.1$	Df = $\langle 15.1; 15.4 \rangle$

tak vypadá... ?
koukně se na stranu... 10

LYŽAŘSKÝ KURZ-SEKUNDA

Dne 28. března v osm hodin jsme jeli s naší celou třídou až nějaké výjimky do Jizerských hor na chatu k panu Kakrdovi. Kolem desáté hodiny jsme byli na místě.

Dostali jsme chvilku na vybalení věcí a museli jsme se dostat před chatu s lyžemi a vosky. Seznámili jsme se s okolím a vyrazili na trošku obávaný oběd, byla totiž česneková polévka a segedínský guláš. Po poledním klidu jsme měli nástup už s navoskovanými běžkami před chatou, kde jsme se dozvěděli, že budeme muset jet deset kilometrů.

Když jsme to slyšeli, podivili jsme se, ale zároveň jsme byli rádi, že si to zkusíme, protože někdo na tom stál úplně poprvé. Vedoucí nás rozdělili do tří skupin – nejlepší, střední a nejhorší.

Večerka byla v deset hodin, profesori si šli zkontrolovat, jestli žáci spí, ale většina z nás neměla ani vyčištěné zuby a nebyli jsme ještě ani převlečení. Spát jsme šli o půlnoci.

Druhý den v úterý jsme ráno u snídaně zjistili, že následující den budou lyžařské závody, a tak jsme šli trénovat. Ti z nás, kteří stáli na lyžích poprvé, se ze začátku trochu obávali, ale pak jsme zjistili, že je to i velká legrace, protože jsme byli víc na zemi než na lyžích. Několik kamarádů, kteří lyžují pravidelně, bylo ve výhodě, ale my jsme se snažili se jim co nejrychleji vyrovnat. Věděli jsme, že to nepůjde tak rychle, ale byli jsme velmi překvapeni, jak se nám dařilo, po tréninku jsme byli dost vyčerpaní, ale s dobrým pocitem, že děláme velké pokroky. Na každý další den už jsme se dokonce těšili.

Ve středu nadešel den D! Ráno u snídaně jsme vyfasovali startovní čísla s logem gymnázia Frýdlant. Na tento den jsme se těšili, zároveň jsme se i trochu báli, ale nedávali jsme to najevo těm lepším a sebevědomě nastoupili na start. Vyjížděli jsme po minutových intervalech. Napřed jsme sjeli prudký, dlouhý kopec. Míjeli jsme několik zajímavých míst, jako je bunkr nebo půvabné dřevěné chaloupky, které přesně zapadají do rázu krajiny. Projížděli jsme lesem, kde jsme se vzájemně, předjížděli. Cesta nám rychle ubíhala a než jsme se nadáli, byli jsme zpět u chaty, od které jsme vyjížděli. Jako první dorazil do cíle Jakub Tauš, který vyjel ze startu poslední. Jeho výkon byl obdivuhodný. Všechny nás to zmohlo, byli jsme utahaní k smrti, ale stálo to za to! Už jsme se těšili na polední klid, na pořádný odpočinek.

Když jsme se trochu vzpamatovali, vyrazili jsme na Bukovec. Večer jsme se rozdělili do čtyř skupin po pěti, vzali jsme si baterky a šli běhat noční orientáček. Všem se nám to moc líbilo, byla to velká legrace, pořád se nám to pod nohama sklouzávalo a padali jsme jako švestky.

Ve čtvrtek ráno jsme si přichystali svačinu a jeli na celodenní výlet do Polska. Den se vydařil až na jedinou věc, kdy jsme museli sejít prudký, pro nás příliš nebezpečný kopec s běžkami na zádech. Pan profesor Štryncel s panem Šoltysem šli jako první s několika rychlými spolužáky, ti pomalejší šli vzadu s paní profesorkou Koškovou.

Na poslední večer jsme si připravili skvělou zábavu plnou humorných scének, kde jsme se navzájem předháněli, které vystoupení bude nejlepší. Na prvním pořadí se umístila skupinka chlapců se scénkou Garčicova noc. Všem se toto představení líbilo a kluci byli odměněni velkým potleskem. Na závěr čtvrtečního večera nám nachystal pan Kakrda zmrzlinový pohár se šlehačkou a ovocem.

Poslední den v pátek byl karneval, studenti měli super nápady na masky- například hrobník, jeptiška, Jamajčan nebo Křemílek a Vochomůrka. Profesori měli masku tří čuníků. Nejlepší masku měl Filip Čáp, který představoval Jamajčana, tuto masku si vyrobil úplně sám, a proto byl odměněn cenou, teplými

ponožkami gymfry, které mu určitě přijdou vhod.

Tento kurz se nám moc líbil a doufáme, že to nebylo naposledy. Zjistili jsme, že jsme dobrá parta bezvadných mladých kamarádů. I přesto, že se nám stýskalo po škole, zůstali bychom déle. Zažili jsme spoustu legrace a naučili se lyžovat. Za perfektní organizaci ze strany školy, profesorce Koškové a profesorům Štrynclovi a Šoltysovi, pro které to s námi nebylo vždy jednoduché, a panu Kakrdovi patří velký DÍK! ☺

Jitka Sekáčová

Lyžařský výcvik

Jednoho dne jsme se dozvěděli, že pojedeme na lyžařský výcvikový kurz. Kamarádi ze starších ročníků nám vyprávěli, jak je to tam hrozné, že se ta chata rozpadá, jsou tam hnusná jídla atd. My jsme se ale i přes veškeré „zaručené informace“ starších spolužáků těšili.

foto: Jakub Šíma (prima)

A je to tady! Přišel ten den plný napětí a očekávání. Ráno jsme se sešli u školy, z profesorů nás očekávala jen paní Košková. Pan Šoltys a pan Štryncel čekali na autobusové zastávce v Liberci.

Když nám páni profesori oznámili, že za chvíli budeme na chatě, začal rozruch. Koukali jsme na všechny chaty a očekávali, kdy uvidíme TU pravou!

Dojeli jsme na místo. Chata z venku vypadala hůř než ostatní. Vyndali jsme si zavazadla a rychle jsme běželi dovnitř, abychom zjistili, jaké jsou tam pokoje a všechny místnosti. Nastalo překvapení - byly pěkné.

Rozdělili jsme se do pokojů, vybalili jsme si nejdůležitější věci a šli jsme do lyžárny pro lyže, abychom si je navoskovali. Poté jsme vyjeli. Někteří na lyžích stáli poprvé, ale i tak jim to šlo. Když jsme přijeli unavení do chaty, nastalo další očekávání. Jaká bude večeře? Myslím, že na tuto otázku jsme si všichni odpověděli stejně. Večeře byla výborná! Večer jsme se všichni sešli v jídelně a řekli si, jak bude probíhat celý týden.

Druhý den, hned jak jsme vstali, jsme se šli nasnídat. Divili jsme se, kde je p. Štryncel? Že nás to nenapadlo! Šel si zaběhat! Po snídani jsme se opět vyjeli projet na běžkách. Asi ve 3/4 cesty jsme se rozdělili na dvě skupiny. Tento den jsme všichni došli k závěru, že si budeme brát více pití. Vysílení jsme přijeli z vyjížd'ky a hrozně hladoví jsme se těšili na oběd. Odpoledne jsme měli jet na další vyjížd'ku, ale přemluvili jsme kantory, abychom hráli třeba nějaké soutěže. Byl vybraný orientační běh, a pak byla jen krátká vyjížd'ka, byla to trasa, která byla vybrána na zítřejší závod.

Nastává třetí den. Všichni jsme byli nervózní z dnešního závodu. Po snídani jsme si rozdali startovní čísla a řekli jsme si pravidla soutěže. Závod jsme všichni přežili a ani nikdo nazabloudil. Po obědě jsme vyrazili na vycházku na horu Bukovec a poté na rašiliniště. Večer následoval noční orientáček podle buzol.

Na tento den jsme se moc netěšili. Čekal nás celodenní výlet. Vyrazili jsme hned po snídani a vrátili jsme se kolem třetí hodiny. Dorazili jsme sice vysílení, ale upřímně - mysleli jsme si, že to bude horší! Večer jsme hráli různé hry a také proběhlo vyhlášení výsledků závodu a nočního orientáku.

Začíná poslední den. Po snídani jsme si šli sbalit věci a poté se obléknout do masek.

Všichni měli připravenou nádhernou masku a jelikož jsme na kurzu stáli naposled na běžkách, pořádně jsme si to užili. Po karnevalu jsme měli ještě spoustu času, a tak jsme šli hrát ven ještě jednu hru – Hutututu. Většinou jsme ji neznali, ale brzy jsme ji pochopili a oblíbili si ji.

Když přijel autobus, naskládali jsme do něj věci, rozloučili se s panem Kakrdou a vyjeli k domovu. Dlouho očekávaný týden je najednou minulostí! Všichni jsme se naučili jezdit na běžkách a lyžák jsme si užili. A nejen to! Stali jsme se i lepším kolektivem. Jídla nebyla špatná, jak vyprávěli starší spolužáci, ale naopak, většina jídel byla dobrá a pokoje také nebyly špatné. Celkově byl lyžák SUPER a budeme na něj určitě vzpomínat v dobrém. Většině se tam líbilo a kdyby to šlo, určitě bychom tam zůstali déle.

Dominika Hošová

Novoroční přechod Jizerských hor 2011

Rok se s rokem sešel a na sportovní nástěnce se opět objevila výzva k účasti Novoročního přechodu Jizerských hor. Pár statečných běžkařů neváhalo a v neděli 2. 1. 2011 se před devátou hodinou ranní sešlo na autobusovém nádraží ve Frýdlantě.

Vyrazili jsme tradičně s dobrou náladou na Smědavu a až na místě (i za jízdy) jsme vymýšleli optimální trasu. Ačkoliv nám počasí zrovna nepřálo, všichni jsme si užívali čerstvý vzduch a krásu Jizerek. Na Knajpě jsme se posilnili čajem z termosky, pan Čumpelík nám přečetl pár povzbudivých slov od pana Šoltyse a jelo se dál. A kam dál? Snad Vám napoví věta pana Špidly „Jed'te opatrně, sejdeme se na hřbitově!“ Samozřejmě, že jsme pokračovali směrem na Kristiánov a čekal nás dlouhý sjezd ke hřbitovu. Poté nás bílá stopa zavedla do Hrabětic a odtud už to je přece jenom kousek k Pepíkovi na chatu!

Penzion Pod Severákem asi řekne více spíš studentům vyššího gymnázia. Kdo ho však se školou alespoň jednou navštívil, asi nikdy nezapomene. Nikdo

jiný, než úžasný šéfkuchař Pepík, neumí říct tak vlídně slova „Já Vám dám, Vy šmejdi!“ To víte, takhle to u nich na horách chodí. Na chatě jsme dostali vynikající oběd, chvilku jsme poseděli a pak nás čekala už jen cesta domů. Po půl páté jsme přijeli do Bedřichova, po páté do Liberce a do Frýdlantu jsme dorazili v šest hodin.

A co říct na závěr? Tuto akci hodnotím jako opravdu vydařenou. Já osobně jsem se celou cestu dobře bavila, ať už Hanýskovými škodolibými vtipy, sjížděním sjezdovky nebo dobrými hláškami (někteří se dokonce bavili házením nožů a vidliček po jediné účastnici výletu... každý jsme nějaký :)). Trochu bych možná pokárala mladší ročníky a děvčata, protože jejich účast byla nejslabší. Nenechte se příští rok ošidit o tento jedinečný zážitek, poznáte nové lidi, profesory z trochu jiné stránky a třeba i nepoznané trasy. Také bych ráda poděkovala K. Špidlovi, P. Čumpelíkovi a M. Schleiderovi za báječný dozor a celé uspořádání akce. SPORTU ZDAR!

Petra Staňková

Banff & Buchan College - jedinečná příležitost? (2/2)

Ondřej Kuthan - Červený

Popíjím červený,
co jsem vám koupil.
Budu mít po něm sny,
jak jsem tě opil.

A až se probudím,
v opilém objetí,
láhev si uklidím
do duše s dojetím.

Po několika dnech nám ve škole začal International welcome course - bylo nás tam asi dvacet Čechů, pár Slováků, Maďarů a Indů - překvapivě žádní Poláci, kterých je tady jinak opravdu požehnaně. Ve škole nám pomohli zařídit si SIMku, bankovní účet, National Insurance Number, podat si přihlášku k SAAS na proplacení školného, vytvořit CVčko (no i když to od nich bylo otřesné, přemýšlel jsem, jestli je neplatí za to, že chrání pracovní trh pro Skoty proti cizincům, ale asi to spíš byli prostě jen mašťáci - ostatně jinak by dělali nějakou pořádnou práci místo výuky na Banffu) atd.

Banff and Buchan College vlastní několik komplexů budov. Hlavní je ve Fraserburghu a druhý největší v Ellonu. Fraserburgh je asi padesát mil od Aberdeenu, Ellon něco přes deset. Já jsem měl, narozdíl od mých spolubydlících, tu smůlu, že můj kurz (něco jako Computing) byl umístěn právě do Fraserburghu. To znamená, že tři dny v týdnu musím vstávat docela dlouho před sedmou hodinou (zatímco Elloňáci vychrupují až do osmi) a přes hodinu sedím v šíleně malinkatém a kodrcavém školním autobusu. Zpátky pak přijíždím většinou o hodinku až dvě později než Elloňáci. Navíc ve Fraserburghu se celý komplex přestavuje (z 'fondů EU', které jsou tak štědré, že probíhá nejen rekonstrukce, ale prakticky zbourání a znovupostavení celé školy) a my se učíme v ozářivkovaných buňkách bez oken, kde ráno mrzne a odpoledne je nedýchatelno. Pozitivem je však školní kantýna s opravdu širokým sortimentem (včetně čerstvě pečených kuřecích nebo tuňákových bagetek).

Výuka je opravdu kvalitní a náročná. Tak náročná, že náš spolužák (o kterém se od začátku dohadujeme, je-li to blázen nebo naopak nějaký místní génius), který tvrdí, že "nehraje tak dementní hry jako je farmville na facebooku", celý den sedí a na nějakých skotských onlajnovkách běhá s panáčky po herním poli a sbírá diamanty. Tak náročná, že jsme si se slovenským spolužákem za jeden den udělali všechny testy z jednoho předmětu dopředu na celý rok, že jsem se naučil jak instalovat Windows XP (ano, ty windows, jež vyšly před devíti roky pro procesory s frekvencí 0,3 GHz – což je třikrát méně než mají dneska mobilní telefony) čtyřmi různými způsoby nebo že jsme tři měsíce dokola procvičovali látku, kterou jsme brali v tercii dvě hodiny a na které se už nedá nic víc pochopit... Tato škola bohužel není ta pravá pro to, aby se člověk naučil něco nového. Co jsem slyšel, tak úroveň College ve Skotsku obecně není valná, ale přeci jen bych si dneska dal přihlášku radši do Aberdeenu - odpadne Vám cestování a zároveň máte většinou právo na finanční podporu (maintenance support - na jídlo a bydlení) přímo od školy (Banff toto poskytuje pouze pro studenty further, nikoli higher kurzů a tím pádem je student klidně o několik set liber měsíčně chudší, než když studuje na Aberdeen College).

Kdybych se však vrátil o rok zpět a stál znovu před rozhodnutím, jestli pomaturitní rok strávit v Česku, anebo se podívat někam jinam, neváhal bych ani vteřinu a už bych bookoval letenku. Zní to jako klišé, ale je to zkušenost k nezaplacení. Nejen, že jsme se tu naučili anglicky mnohem lépe než v té nejlepší jazykovce,

ale především jsme se potkali s úplně jiným způsobem myšlení než u nás. S myšlením, kterému je už od mládí vštěpována slušnost, ohleduplnost a respekt k druhým a jejich názorům, i když jsou třeba v přímém rozporu s těmi Vašimi. Nestane se Vám tady, že prodavačka neodpoví na pozdrav, že se na Vás číšník mračí nebo že si na Vás učitel ve škole bude zvedat vlastní ego. Dokonce i cizí babičky venčící psy v parku se na mě usmívají a ptají se mě, jak se mám. A když jdu večer z kina, nemusím se bát, že mě nějaký hlasitý a cizokrajně vypadající chlapec připraví o peněženku. A když už za nic jiného, tak aspoň za vědomí, že takhle to někde může fungovat, ta roční zkušenost určitě stojí.

Bohouš K. – psáno pro GF Bod

Švýcarsko aneb Ich verstehe nicht – Kateřina Mauzerová

V neděli 3.4. večer se sextáni vydali na výměnný pobyt do švýcarského Wattwilu. Tady jsou postřehy jednoho z výletníků:

Začátek cesty „ušel“. Ještě jsme nebyli unavení a cesta z Liberce do Prahy trvá jen hodinu.

V Praze to ale začalo, čekala nás půlhodinová cesta v natřískaném metru s batohy na zádech a těžkými kufry. Museli jsme zdolat také několikery schody, ale úspěšně, přiměřeně unavení a zadýchání jsme dorazili na Florenc. Anče vyprávěla historky, jak s babičkou jezdily do Sankt Gallenu, byla jediným účastníkem zájezdu, který věděl, co ho čeká.

Čekali jsme přes dvě hodiny na autobus do Švýcarska. Konečně přijel. Teprve po druhé hodině ranní přejíždíme české hranice. Střídáme se na místě u oken, abychom měly alespoň nějakou šanci se opřít o sklo a na minutku zabrat. V Mnichově vystupuje paní ze sedadla přes uličku, zastávku po něm i její spolusedící. Luisa se tedy „stěhuje“ a po zbytek cesty už máme každá pro sebe dvě sedačky, tam už se dá alespoň natáhnout.

P.S. Hosteska v autobuse byla protivná jak noc, úkol: vzpomenout si na jméno a naprášit ji zaměstnavateli, byla vážně „na pěst“.

4.4.2011

Den 1.

Panika!

Příjezd byl ještě poměrně klidný. Měli jsme sice trochu problémy s komunikací, ale stále jsme věřili, že se „to“ nějak rozmluví. Dokud jsme byli všichni češi pohromadě, nic se nedělo. Prohlédli jsme si školu, prošli se po Wattwilu, naobědvali se a šli na vlak do Rapperswilu. Jízdenka byla neskutečně drahá, v přepočtu asi 2 stovky za půl hodiny cesty, ještě, že to neplatíme!

Domluvili jsme se s Vivianne a Pekárkovic opatrovnící Rebecou, že se ve čtyři všichni sejdeme na nádraží a „pošmajdáme“ po nákupu. „Šmajdání“ bylo vydatné, dvouhodinové! Neskutečně mě bolí „tlapky“.

K večeri byla pizza, dostala jsem jednu hub - ještě, že si pamatovali, že je nejím!

Skočila jsem si do sprchy, odlíčila své unavené do postele.

Je sedm, jdu si tak na půl hodiny číst „Kuře od Šlejhara a půjdu spát. Zítra vstáváme v šest, tak čilá. Konečně budu spát ve vodorovné poloze, těch v autobuse bylo mučení, tak jsem se už vážně těšila na

Zítra nás čeká místo hor sýrárna, doufám, že už ale v TV slibovali, že ne, tak snad ne. Docela se těším na volejbalový trénink, aspoň nám to trochu uteče.

5.4.2011

Den 2.

ET nach Hause telefonieren

Připadám si tady jako mimozemšťan! Mluvíme řeči které oni ve své zkomolené Němčině (které jsem za 48 hodin ve Švýcarsku rozuměla dvakrát a tenhle moment byl jedním z nich) říkají [šešiana].

Ok, v téhle zemi prostě vůbec nejsem „kúl“, nemám baleríny! Ještě, že jsme v takové čokoládové zemi, na ty nervy tady je vážně „gut“.

Byli jsme v Kaasetheke. Docela pěkný zážitek, přednáška v angličtině, ale ten smrad! Nechápu

bylo vydatné,

speciální, bez

očí a zaplula

melancholika“

abych byla

deset hodin

postel.

nebude přšet,

člověka, co tam zvládá pracovat. Po směně bych se na sýr asi nemohla už ani podívat.

Po příjezdu do Wattwillu jsme šli do školy pro hostsisters a vyrazili si sednout společně k řece.

Mazana pořádně vykolejilo, že při kupování piva na vyzvání k ukázaní občanky nemusel odpovědět, že ji zrovna nechal doma.

Po výletech s námi i učitel Alex. Docela fajn „týpek“, takový jejich Špidla.

Mají tu hnusný pivo! A Budweysera si tady cení o frank víc, než vlastního. Po

„slezu „nezbylo nic než jet domů na večeři. Tvářilo se to trošku jako hovězí guláš se zeleninou, bramborovým salátem, smaženým sýrem a chlebem. Zajímavá kombinace, zvláštní chuť, ale docela mi to chutnalo. Potom volejbal a spát!

Nejvtipnější moment: Když se nám trenér volejbalu snažil anglicky vysvětlit, co máme dělat s žíněnkou a netušil, jak říct žíněnka, poskytly jsme mu tedy náš český výraz. Pohled a hlavně poslech švýcara, co se snaží vyslovit „žíněnka“ aniž by si ukousl kus jazyka, a ještě navíc se s na konci (jakože množné číslo) byl „funny“.

The best dialog: Eliška v drogerii, prodavačka se stará:

W: Kann ich du hölfen?

E: Nicht, danke schön.

W: Bitte?

E: Nicht, danke schön.

W: Bitte?

E: Wir.. Ich verhestehe nicht, aufrederseen.

Zítıra nás čeká výlet do St. Gallenu, Prý je to hezké město, tak snad i něco nafotím. Baterky ve foťáku jsou docela statečné a to hodně fotím!

Naja, Ich gehe sleepig (tahle anglicko-německá verze se tu uchytila, hlavně se domluvit!)

6.4.2011

Den 3.

Výlet do St. Gallenu

Dnes jsme vyrazili vlakem do St. Gallenu. Bývalý učitel, dnes již v důchodu, nás provedl nejprve místní univerzitou a poté i starou částí města. Ke konci procházky jsme se stávilí na „Kuchen und Tee“.

Po poměrně náročném dni nás čekal ještě výšlap na hrad ve Wattwilu, na malou barbecue.

7.4.2011

Den 4.

Výlet do Zurichu

Dnes: Návštěva Zurichu. V ranních novinách jsme si přečetli, že by snad mělo být 28°C, nikdo jsme tomu ale nevěřili.

Prošli jsme si Zurich a sešli se na molu, odkud se odjíždělo na vyjížděku po jezeře. Těch osmadvacet asi vážně bylo, během cesty, která trvala něco přes hodinu, jsme se všichni spálili. Kdo by čekal, že v dubnu ve Švýcarsku se spálíme. Ptáte se kdo? No „Kapr“ – Káťa je prostě vždy připravená, na lodi nás zásobovala opalovacím krémem, na většinu bylo už ale stejně pozdě.

Večer jsme měli ve škole závěrečný večírek. Jedl se Raclett, pilo se švýcarské pivo, zpívalo se, hrálo na klavír, pinkalo se, lezlo po laně – prostě fajn zakončení! (K.M.)

Projektový den - PASCO

Ve středu 20. dubna si gympláci hráli na vědce, chemiky, biology a fyziky. Pod velením profesorů vznikly čtyři týmy: Chemický (v čele s p. prof. Flecknovou), fyzikální (p. Schleider), biologický (maminka p. Šimová) a tým profesora Sedláčka (ten měl stanoviště u náhonu pod školou).

Projektový den byl trochu jiný, než na jaký jsme byli zvyklí. S naším měřením nám na každém kroku pomáhal přístroj Explorer GLX. Celé naše projektové řádění neslo název PASCO – aneb jdeme na to od lesa.

Ráno po osmé hodině se všichni z vyššího gymplu sešli v uč.20. Následovalo krátké seznámení s přístrojem z úst pana profesora Schleidera. Studenti z nižšího gymplu se se věnovali projektu “Kořeny evropské kultury – viz další článek.

Maturanti šli asistovat profesorům a my už vyrazili na různá stanoviště.

Měřilo se pH přinesených vzorků, teplota a pH vody v náhonu, krevní tlak, objem plic atd.

Na konec jsme museli za asistence profesorek Lžižčarové a Měkotové v učebně IVT vypracovat tři protokoly.

Procvičili jsme si dovednosti s Pascem a máme několik laboratorních cvičení k dobru, super! (K.M.)

PROJEKTOVÝ DEN NA GYMNÁZIU FRÝDLANT

Ve středu 20. dubna se u nás konal projektový den. Studenti vyššího gymnázia se zabývali projektem PASCO a studenti nižšího gymnázia projektem Kořeny evropské kultury, na němž spolupracujeme s Podještědským gymnáziem v Liberci a dalšími školami v kraji.

Od září jsme mapovali antické /renesanční, klasicistní, pseudorenesanční / a křesťanské památky na Frýdlantsku. Některá témata studentských badatelských týmů byla využita a rozpracována pro jednotlivé třídy.

PRIMÁNI si zahráli interaktivní hru: Poznej antikizující - pseudorenesanční prvky v naší škole a pak se odebrali na zámek, kde je provedla expozicí Luisa Pavlíková ze sexty. Během prohlídky děti identifikovaly antická témata na obrazech, antické sloupy a řády citované ve výzdobě nábytku, na nádobách a na sgrafitech.

SEKUNDÁNI odjeli do Hejnic do baziliky Navštívení Panny Marie, kde po komentované prohlídce ve svých pracovních listech označovali antické tvarosloví v barokním slohu. Seznámili se s řádem Františkánů a s jejich úlohou při spravování kultu Panny Marie a připomněli si i slavné hejnické pouti.

TERCIÁNI se vydali pěšky do Krásného Lesa, aby si vlastními kroky přeměřili aspoň část panství pánů z Frýdlantu. Dověděli se o nižší šlechtě – zemanech, kteří sídlili v Řasnici, v Dolní Oldřiši, ve Vsi, v Andělce a jinde. Po nich se u kostelů dochovaly zajímavé renesanční náhrobníky. V Krásném Lese u kostela Sv. Heleny studenti kreslili erby z náhrobníků Jiřího z Maxenu, jeho manželky Anny a švagrové Veroniky. Pak se přesunuli do frýdlantského děkanského chrámu Nalezení Svatého Kříže a zkoumali náhrobníky Bibrštejnů a Redernů.

KVARTÁNI si zahráli geocaching po božích mukách – křížcích v okolí Frýdlantu a připomněli si tak zároveň jejich existenci a funkci. Tuto hru pro ně připravili členové badatelského týmu Pavel Holec a Jakub Liška ze sexty.

Náš kraj skrývá krásné, často polozapomenuté památky, které se chystáme v hodinách výtvarné výchovy a dějepisu dále mapovat a poznávat.

PaedDr. Zdena Hrdinová

BYL JEDNOU JEDEN HRAD

Byl jednou jeden hrad
V něm žila krásná paní
A drak, jenž měl ji rád,
Žil s ní a hleděl na ni.

Kam upřela svůj zrak,
Kam vkročila, kam vešla,
Tam vkročil i ten drak
A naříkal, když nešla.

Tak chřadla paní, chřadla
A drak též chřadl pro ni.
Až jednou náhle zchřadla
A bylo navždy po ní.

Ten strašný, krutý drak
Se stal pak na čas koněm,
Pak proměnil se v mrak
A bylo navždy po něm.

Pak rozbořil se hrad
A ztrouchnivěl éž brzy.
A měl v něm hnízdo had
A ronil nad ním slzy!

Trocha poezie nikoho nezabije....
Z knihy Moře, láska má- Vítězslav Nezval

BLUDIČKY

Kdybych byl králem,
Můj zámek by stál nad močálem.

Z mé světničky
Bylo by vidět bludičky.

Za jejich svitu
Bych hleděl v noci do blankytu.

Na loužích cest
By třpytilo se tisíc hvězd

Kdož jsou mě milí
By cestou ke mně zabloudili.

Ty také snad
Bys marně hledala můj hrad

Co bych si počal,
Musil bych vysušit ten močál.

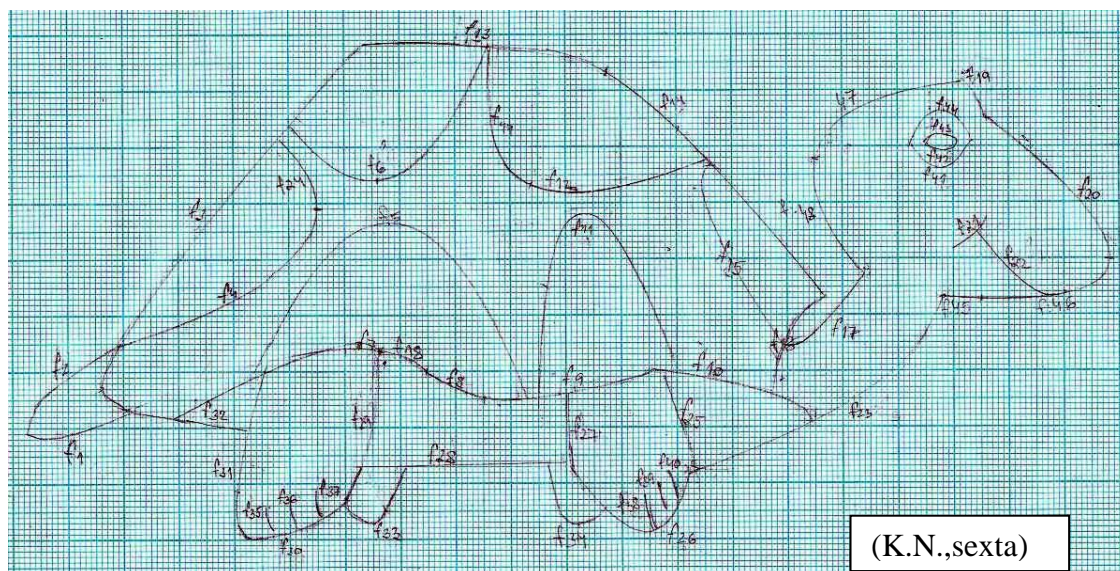
Ty zbabělý!
Tvé bludičky zmizely.

NA CESTU

Ujedu lidem do Afriky
Můj dřevěný koník mě tam zaveze.
Budou tam oranže budou tam fíky
A smutno mi nikdy nebude

Koník si zařehťá nebudem plakat
Až se nám jednou zasteskne.
Duhoví motýli budou nás lákat
A pohádky pohádky blankytné

tak vypadá.... želvička

Toto číslo pro Vás připravili: Luisa Pavlíková, Kateřina Mauzerová, Kryštof Špidla, Milan Schleider
Na čísle dále spolupracovali: Petra Staňková, Bohouš Koukal, Jitka Sekáčová, Jakub Šíma Dominika Hošová,
Štěpán Černý, Lucie Prchalová, Kateřina Němcová, Tereza Štromová, Zdena Hrdinová

1			9		2			7
	9			7			8	
5	6						4	2
6			8		1			4
			7	2	6			
3			4		9			1
4	1						2	8
	2			6			9	
9			2		7			6

zdroj: sudokuonline.cz

7	5		9		6			1
6				3				
						6		
	1	3		9	8		7	
		6				1		
	8		1	6		9	4	
		8						
				4				9
1			2		7		3	5

Nezapomeňte v pátek na drobné mince. Ať se můžete důstojně rozloučit s OKTÁVÁNY, JEŽ SE
TÍMTO S VÁMI LOUČÍ A KTERÝM BUDE V TENTO DEN ZVONIT NAPOSLEDY. Pro Ty z Vás, kteří chcete
riskovat a přijít bez drobků budou přichystány „Medílkovy dobroty“.

